El punt no és cap mal negoci

El Girona acaba obtenint un empat en un partit per oblidar i no pot assolir l'objectiu de situar-se deu punts per sobre del descens
Per ocasions, i possiblement també per joc, el Leganés va estar més a prop de la victòria que no pas els d'Eusebio

---

Poca gent hauria signat aquest empat abans del partit, perquè el botí al qual aspirava el Girona (10 punts sobre el descens a les portes del primer terç de campionat) era massa llaminer. Però posat tot en una balança, el punt que va acabar sumant l'equip d'Eusebio no va ser de cap manera un mal negoci, tenint en compte que per ocasions, i també per futbol, el 0-1 va planejar més vegades per Montilivi que no pas l'1-0. Els locals van fer un partit molt gris, sobretot en atac, però també van patir excessivament en defensa malgrat que van aconseguir mantenir la porteria a zero gràcies al pal i també a l'estat de gràcia del porter Yassine Bounou, que va sortir un altre cop al rescat de l'equip traient una mà absolutament inversemblant quan el Leganés ja mig celebrava el gol de Michael Santos en el minut 94.

Amb Stuani a l'onzeEra difícil arribar al descans amb un resultat que no fos el 0-0. Si la primera meitat s'hagués jugat sense porteries, possiblement ningú se n'hauria adonat, perquè ni els gironins ni els madrilenys van posar a prova ni Yassine Bounou ni Pichu Cuéllar. Va ser un primer acte amb ben poca proteïna i amb molt de futbol insubstancial. L'únic xut local el va fer Patrick Roberts i es va perdre un metre i mig a la dreta de Cuéllar, i l'única acció destacable dels de Pellegrino va ser una jugada enrevessada que va acabar amb la pilota a dins les xarxes locals, però amb l'assistent que marcava el fora de joc aixecant la bandera per indicar la posició antireglamentària de Carrillo, validada poc després pel VAR.

Hauria estat un luxe gairebé prohibit deixar Cristhian Stuani a la banqueta per donar la titularitat a Doumbia, que fins ara no ha ensenyat ben res, o fins i tot a Choco Lozano, que tampoc ha fet res excepcional per reivindicar-se com a titular. Eusebio, això sí, va sacrificar centímetres tot i tenir disponibles Juanpe i Alcalá (a la banqueta) i va donar continuïtat als mateixos centrals que a Mestalla. Eusebio també va apostar per Aleix Garcia en comptes d'Àlex Granell perquè el d'Ulldecona fos ahir la parella de Pere Pons, que sembla ja l'únic futbolista insubstituïble a la sala de màquines.

Futbolísticament parlant, la primera meitat i part de la segona van ser un autèntic martiri per als aficionats. El Leganés va ocupar molt millor els espais, perquè amb un sol punta (Carrillo) tenia més futbolistes a la zona ampla que no pas el Girona, amb Stuani, Borja García i Patrick Roberts un pèl massa avançats i al mateix temps ben controlats per la defensa rival. Quan el madrileny i el britànic es van despenjar una mica, el Girona es va trobar un pèl més còmode, tot i que tampoc no va trobar la clau de l'àrea.

El partit no es va arreglar tampoc en els primers compassos de la segona meitat. El Girona, a banda de ser previsible, també era imprecís. El primer moviment d'Eusebio va ser natural, però va sacrificar Patrick Roberts –feia minuts que no apareixia– per donar entrada a Choco Lozano, que tampoc va ser cap solució als mals.

Quan el Girona va tenir la pilota, tampoc no va fer mal. Els carrilers no van ser prou profunds i el Leganés va tapar totes les passades interiors que va intentar el Girona. Els locals ni tan sols van forçar aquella mitja dotzena o desena d'accions a pilota parada, ja siguin córners o faltes, per intentar treure suc de l'estratègia.Final

revolucionatEl 0-0 es va veure venir durant una hora llarga, però en el darrer tram de partit hauria pogut passar qualsevol cosa, perquè el partit es va trencar i l'intercanvi de cops va ser constant. El Girona va trobar dues grans ocasions: la primera, anul·lada per l'àrbitre (Stuani ja l'havia endreçat), i la segona, fallada de manera inexplicable (Choco, amb Cuéllar coix, va enviar la pilota al pal i l'uruguaià va enviar als núvols el rebuig). Va ser tot el que va fer el Girona en atac i hauria pogut ser suficient per guanyar el partit, perquè el Leganés tampoc va aconseguir batre Bounou.

Però si el partit hagués acabat 1-0, segurament tothom hauria coincidit a dir que no hagués estat just. Perquè el Leganés també es va acabar fent un tip d'intimidar la defensa del Girona. La sortida al camp de Nyom va fer molt mal als locals, perquè ni Muniesa ni Planas van saber tapar les centrades des del costat dret del Leganés. Nyom va donar mastegat el 0-1 a Jonathan Silva, que amb tota la porteria per a ell i a un metre de la ratlla de gol va rematar de cap al pal. Nyom també va treure's una bona centrada que Carrillo va rematar de cap aixecant-se per sobre dels centrals, a fora. I un altre cop Nyom va treure's una centrada mil·limètrica per a Michael Santos, que va rematar de manera impecable i quan el gol semblava inevitable va tornar a aparèixer Bounou, el futbolista més en forma de l'actual Girona. El porter marroquí va treure una mà providencial, del nivell de la mitja dotzena que va treure dissabte passat a Mestalla, i va salvar el seu equip de la derrota. El Girona no va fer gens bona pinta en els últims minuts. Li va faltar pausa i criteri en les transicions ofensives i sempre va topar amb una defensa rival ben organitzada. El Leganés, tot i tenir més urgències, va jugar amb molt més criteri el tram final de partit, però no va poder trencar la ratxa sense guanyar lluny de Butarque (2 punts de 21, aquest curs). Els madrilenys, però, van posar la por al cos a Montilivi, cosa que és un mal símptoma que el Girona està obligat a corregir.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 11-11-2018, Pàgina 2

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1501015-el-punt-no-es-cap-mal-negoci.html